

Р Е Ш Е Н И Е

№261

гр. Перник, 29 септември 2012 г.

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд – Перник, касационен състав, в публично заседание на деветнадесети септември две хиляди и дванадесета година, в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: СТЕФАН СТАНЧЕВ

ЧЛЕНОВЕ: ВЕСЕЛА ГРОЗДИНСКА

СЛАВА ГЕОРГИЕВА

при секретаря А.М.*** и в присъствието на прокурор Антова, като разгледа докладваното от съдия Станчев к.н.а.х. дело №266 по описа на съда за 2012 г., за да се произнесе взе предвид следното:

Касационно производство по реда на по чл. 63 ал. 1, пр. 2 от ЗАНН, във връзка с чл. 208 и сл. от АПК.

Касационната жалба е подадена от Директор на ТД на НАП – София срещу решение №151 от 18.07.2012 г. на Районен съд - Перник постановено по н.а.х. дело №30/2012 г. С обжалваното решение е отменено наказателно постановление №12263-0035858/07.11.2011 г., издадено от Заместник-директор на ТД на НАП София срещу ЕТ****, гр. Перник с ЕИК по БУЛСТАТ ***** за **нарушение по чл. 42, ал. 1, т. 3 във вр. с §59, ал. 2 от ПЗР на Наредба №Н18/ 13.12.2006 г. на МФ за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства (Наредба №Н18/ 13.12.2006 г.)**, като на основание чл. 185, ал. 2 на Закона за данък върху добавената стойност (ЗДДС) е определено да бъде наложено административно наказание „имуществена санкция” в размер на 500 (петстотин) лв. Касаторът развива оплаквания, че районния съд е постановил неправилно и незаконосъобразно решение, тъй като не са налице посочените за установени от районния съд процесуални нарушения, допуснати в хода на производството по налагане на административно наказание. Иска се отмяна на съдебния акт и постановяване на друг, с който издаденото наказателно постановление да се потвърди.

Ответникът по касационната жалба не взема становище.

Представителят на Окръжна прокуратура - Перник предлага обжалваното съдебно решение да бъде оставено в сила, тъй като не налице корелация между процесното НП и акта, въз основа на който е издадено.

Административен съд - Перник, касационен състав, като обсъди доводите на касатора, доказателствата по делото и извърши служебна проверка по реда на чл. 218, ал. 2 от АПК прие следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в срок от засегнато от съдебния акт лице.

Разгледана по същество е неоснователна.

Неоснователни са развитите оплаквания, че административнонаказващият орган не е допуснал посочените в обжалвания съдебен акт нарушения.

Предмет на нарушение процесния случай е неизпълнение на изискванията на глава VI от **Наредба №Н18/ 13.12.2006 г. на МФ**, конкретно, че търговецът, за периода 26.05.2011 г. – 26.08.2011 г., не съхранява контролни ленти от работещото в търговски обект на фирмата фискално устройство в тримесечен срок от датата на отпечатване на последната касова бележка на съответната лента.

След установяване на фактическата обстановка по спора районния съд при извършваната служебна проверка за законосъобразност на актовете, обективирали производството по налагане на административно наказание, е установил наличие на

допуснати съществени процесуални нарушения в хода на производството по налагане на административно наказание, конкретно по отношение съдържанието на АУАН и издаденото въз основа на него НП в частите им във връзка с императивните правила на чл. 42 и чл. 57, ал. 1 от ЗАНН относно минимума съдържание.

Административен съд – Перник споделя отчасти мотивите на първата съдебна инстанция и смята постановеното решение за правилно като краен извод.

Основателно, но недостатъчно за отмяна на атакувания съдебен акт е оплакването на жалбоподателя, че посоченият в решението като първи съществен процесуален порок на административнонаказателното производство е несъответствие между посочените за нарушение законови разпоредби в АУАН и НП. При извършената проверка се установи, че и в двата акта цифрово за нарушена е посочена разпоредбата на чл. 42, ал. 1 т. 3 от във връзка с §59, ал. 2 ПЗР на **Наредба №Н18/ 13.12.2006 г. на МФ**, а не както е посочено в първоинстанционното решение, че в АУАН обстоятелствената му част е свързана с нормата на чл. 41, ал. 1, т. 3 на Наредбата. Тази констатация на касационния съд не е достатъчна обаче, за да се постанови отмяна на първоинстанционното решение.

Споделят се изводите на районния съдия за допуснати съществени процесуални нарушения, състоящи се в неизпълнение на изискванията на чл. 42 и чл. 57, ал. 1 на ЗАНН относно съдържанието на началния и крайния акт на административнонаказателното производство, конкретно относно реквизитите им съответно по чл. 42, т. 5 и чл. 27, ал. 1, т. 5 от ЗАНН, както и необходимата връзка в актовете между посочените за нарушени законови разпоредби и съдържанието на обстоятелствените им части. Съображенията обаче са различни.

Обстоятелствената част на НП наистина не съответства на посочената в същото за нарушена законова разпоредба. Нормата на чл. 42, ал. 1 т. 3 от Наредбата вменява в задължение на търговците със стационарен търговски обект *„да съхраняват в търговския обект контролните ленти – в тримесечен срок от датата на отпечатване на последната касова бележка на съответната лента...”* В НП за нарушена е посочена цитираната законова разпоредба, но обстоятелствената част на същото съдържа нарушение, непокриващо състав на посочената за нарушена норма. Съдържат се непълни състави на две нарушения на Наредбата, а именно – от една страна *„контролните ленти за периода 26.05.2011 г. до 26.08.2011 г. от работещото в обекта ФУ не се съхраняват...”*, като обаче е добавена част от фактическия състав на нарушение по чл. 41 от Наредбата. Последната се отнася се до задължението за отпечатване на съкратени отчети на фискалната памет на всяко устройство след изтичане на всеки месец и година, като ал. 2 на с. чл. указва начина на съхранението им – в книгата за дневните финансови отчети на всяко устройство на страницата за датата на последния ден от периода. В НП е описано, *„... прикрепени на страницата на датата на отпечатване в касовата книга за календарната 2011 г.”*, докато нормата на чл. 42, ал. 1, т. 3 указва като начин на съхранение *„в търговския обект”*. Така вписаното в обстоятелствената част на НП създава абсолютна неяснота относно фактическия състав на вмененото на търговеца нарушение, което е съществен процесуален порок, ограничаващ правото на защита на наказаното лице, предвид правото му да разбере за какво деяние конкретно бива административно обвинен, за да може още в началото на образуваното срещу него административнонаказателно производство адекватно да се защити. При тези изводи, независимо, че в АУАН, въз основа на който процесното НП е издадено, обстоятелствената част съответства на посочената като нарушена законова разпоредба със съответната препратка към ПЗР на Наредбата, процеса по налагане на административно наказание не може да бъде заздравен. Това е така, тъй като ако по силата на правилото на чл. 53, ал. 2 от ЗАНН нередовност на акта може да бъде преодоляна с НП, стига да е установено по безспорен начин извършването на нарушението, самоличността на нарушителя и неговата вина, то подобна нередовност на НП не може да се санира. АНО вместо да поправи пропуски на актосъставителите, е направил поправки и вписал неточности, с които съществено е нарушил правилата за водене на административнонаказателно производство.

Не се споделят мотивите на районния съд, изложени във връзка с неотносимост по случая на чл. 42, ал. 1, т. 3 от Наредбата, тъй като посочената норма споменавала само КЛЕН (контролна лента на електронен носител). Към момента на извършване, а и на установяване на нарушението, действително чл. 42, ал. 1, т. 3 от Наредбата е в посочената от районния съд редакция, но съобразно *правилната* препратка на АНО към §59, ал. 2 от ПЗР на Наредбата, „до въвеждането в експлоатация на ФУ, отговарящи на изискванията на наредбата, *но не по-късно от сроковете по ал. 1 (в случая 31 март, 2012 г.), търговците прилагат досегашния ред* (ред. на Наредбата от ДВ, бр. 77 от 29.09.2009 г.) за регистриране и отчитане на продажбите в търговски обекти, включително по отношение изискванията към ФУ, въвеждането във и извеждането им от експлоатация.”

Въпреки последните изводи и изразените несъгласия във връзка с тълкуването на закона, касационния съд намира решението на първата съдебна инстанция, да отмени атакуваното пред него НП, за правилно като краен извод, предвид което касационната жалба ще бъде отхвърлена поради неоснователност.

Предвид изложеното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1 от АПК Административен съд - Перник, касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение №151 от 18.07.2012 г. на Районен съд - Перник постановено по н.а.х. дело №30/2012 г. , с което е отменено наказателно постановление №12263-0035858/07.11.2011 г., издадено от Заместник-Директор на ТД на НАП София срещу ЕТ ”****”, гр. Перник

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: /п/

ЧЛЕНОВЕ: 1./п/

2./п/